

ОСНОВИ ЗДОРОВ'Я. ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ

РОЛЬ РУХЛИВИХ ІГОР У ПОВСЯКДЕННОМУ ЖИТТІ ДІТЕЙ ШКІЛЬНОГО ВІКУ

(Бікі А.-М. Г., бакалавр, студентка)

Закарпатський угорський інститут імені Ференца Ракоці II,
м. Берегово, Україна

У нашій країні велика увага приділяється фізичному розвитку підростаючого покоління. Завдання вчителя сучасної школи полягає у формуванні кола компетентностей – ключових, предметних, міжпредметних. Одна з ключових компетентностей – це здоров'язбережувальна. Дуже важливо виховати молоде покоління фізично розвиненим, загартованим, готовим до праці та оборони нашої Батьківщини. Серед великої кількості засобів фізичного виховання широко використовуються рухливі ігри.

Учителям початкових класів, щоби отримати повну картину про вплив рухливих ігор на розвиток фізичних властивостей, їх роль у житті дитини, необхідно ознайомитися з їхньою думкою, потребами, знаннями про улюблені ігри. Це дозволить уникнути дітям труднощів під час розвитку. Саме тому вважаємо тему нашого дослідження актуальною.

Ми провели анкетне опитування, що дозволило скласти цілісну картину, яку думку мають учні початкових класів про фізкультуру та, зокрема, про значення рухливих ігор. Отримані результати значною мірою допоможуть у роботі вчителю-початківцю.

Ми поставили за метою дізнатися, чому діти люблять грати або чому – ні, а також причини їхнього відповідного ставлення. Також нас цікавило питання, наскільки систематично діти грають на уроках фізкультури та наскільки знайомі з рухливими іграми.

Дослідження проводилися у трьох загальноосвітніх школах Закарпатської області. Респондентами опитування стали учні 4-х, 6-х класів (у першому закладі опитано 28 учнів, у другому – 43 школярі, а в третьому – 29, разом – 100 учнів). Зі ста учнів 54% навчається у четвертому класі, а 46% – у шостому класі. Анкетування було анонімним, респондентам необхідно було вказати лише стат'я і те, в якому класі вони навчаються.

Висновки: Наше дослідження мало на меті отримати більше інформації про те, наскільки діти люблять фізичну культуру, яка їхня думка про ці уроки та чого їм не вистачає на заняттях з фізкультури. Зібрані дані засвідчують, що любов дітей до фізкультури, зокрема до рухливих ігор, не спадає і що педагоги роблять усе можливе, аби і в подальшому підтримувати інтерес до цієї шкільної дисципліни.

Отримані дані виявили, що між думками учнів 4-х і учнів 6-х класів є розбіжності. Шестикласники здатні укладати компроміси один з одним і розглядають уроки фізкультури як певний спосіб відпочинку, вони люблять рухатися і грати, люблять командні види гри, де можна один одного доповнити та допомагати один одному. Серед четвертокласників командні ігри також

популярні, але вони хотіли б самостійно обирати, з ким саме грати. Вони не вміють або їм важко досягти згоди щодо вибору певної конкретної гри. Учні обох вікових категорій добре знайомі з фізичними рухливим іграми, їх правилами та завданнями. Кожен з учнів вправний у певних іграх, але може мати і слабкі місця. Через це є ігри, які діти не люблять або від яких у них залишилися неприємні враження. Саме тому вчителі намагаються на уроках фізкультури обирати такі ігри, які задовольняють потреби усіх учнів.

Новий Закон «Про загальну середню освіту» передбачає дитиноцентричне навчання. Тому як педагог вважаю за важливе пізнати потреби дітей, проаналізувати їх і, зробивши відповідні висновки, застосовувати отримані результати під час педагогічної праці для забезпечення різноманітності навчального матеріалу. Закон дозволяє інтегроване викладання шкільних дисциплін, що робить можливим під час уроків використовувати ігрову діяльність як своєрідну форму відпочинку.